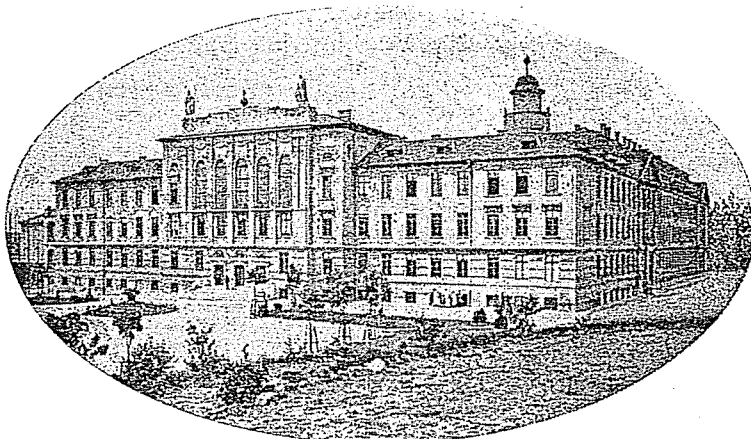
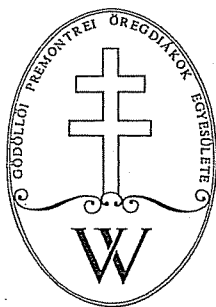

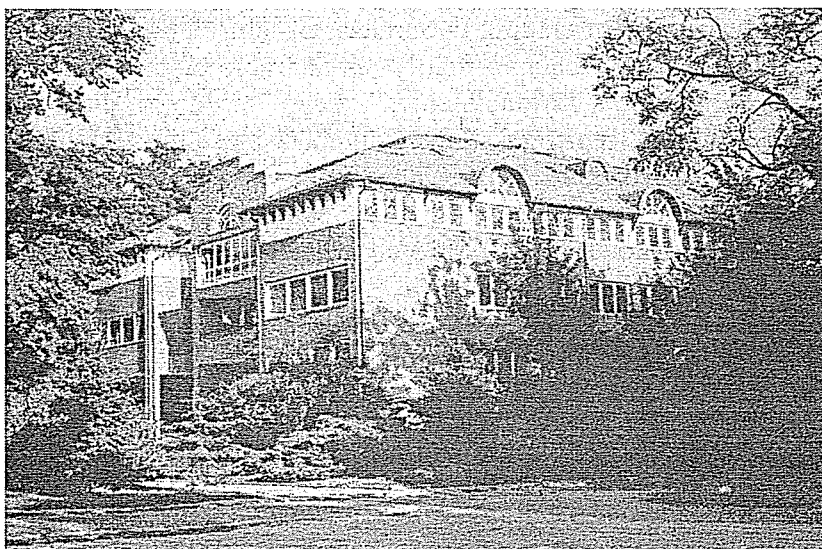

A GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK
KÖRLEVELE

2001.

I. félév

Hősök ..., áldozatok..., halottak

Bizonyára sokakat emlékeztet a fenti cím azokra a beszélgetésekre, amelyek az utóbbi időben újra meg újra elhangzanak öregdiák-találkozóinkon arról, hogy a gödöllői premontrei gimnázium hősi halottaira emlékeztető, tervezett emlékműre kiknek a neveit véssük fel.

Amikor elődeink – a kassai, rozsnyói és nagyváradai öregdiákok – 1926-ban elhatározták, hogy az új gödöllői gimnáziummal szemben, az erdőszélen, az ún. Látódombon emlékművet állítanak az első világháborúban elesett diáktársainknak, könnyebb helyzetben voltak, mert volt iskoláik a háború kitörésétől kezdve számon tartották és Évkönyveikben közölték a besorozottak, a frontra kivittek, a hadifoglyok, valamint az odakint hősi halált haltak névsorát, és így ez utóbbiakat vésették fel az emlékmű három oldalán elhelyezett márványtablákra. Amikor 1929. május 9-én József főherceg leleplezte a világ messzi tájairól összegyűlt premontrei öregdiákok jelenlétében az emlékművet, ezen az ünnepségen résztvettek az új gödöllői gimnázium növendékei is.

Köztük volt az akkor 14 éves Szarka István, mint negyedik konviktor gimnazista. A jelenlévők közül sem ő, sem más nem sejtette, hogy 10 év múlva a gödöllői premontrei gimnázium 1938-39-es Évkönyve gyászkeretben közli Szarka István nevét, és alatta ezt lehet majd olvasni: "... Munkács védelmében áldozta fel életét ... a gödöllői gimnázium első hősi halottjaként ..." 1939. január 6-án, 23 évesen.

A következő Évkönyvek újabb hősi halottakról adtak hírt, de egyre hiányosabb adatokkal.

Aztán 1944-től kezdve már nem találjuk nyomtatásban, hogy gödöllői premontrei diákok közül kik haltak meg a harctereken a haza védelmében, a fogoly- és internáló táborokban, a bombázások és a harcok idején ... és hányan hunytak el később a börtönökben...

Ezért arra kérlek benneteket, segítsetek összegyűjteni a második világháború eseményei következtében elhunyt diáktársak névsorát! Hozzunk létre egy új Emlékművet! Azután majd közös megbeszéléseken lehet dönteni arról, hogy az új Emlékművet hol (pl. a Fácánosi temetőnkben) állítsuk fel, és arról is, hogy az időközben összegyűjtött elhunytak közül kiknek a neveit véssük fel az emlékműre, hasonlóan az egykor a Látódombon állt emlékműhöz.

Gödöllő, 2001. Nagyböjtjében, Husvétra készülődve

Fényi Ottó O. Praem.
a Gödöllői Premontrei Öregdiákok
Egyesületének elnöke

A II. világháború és az ahhoz kapcsolódó események következtében elhunyt iskolatársaink

Felhívásban kértük az öregdiákokat, hogy akinek tudomása van gödöllői gimnáziumunk azon egykori diákjairól, akik a hazáért életüket áldozták, továbbá, akik a II. világháborúhoz kapcsolódó események következtében haltak meg, közölje Egyesületünkkel az általa ismert adatokat: a személy nevét, halála körülményeit, időpontját és helyét. Ezt a kérést most megismételjük! Az eddig kapott, alábbi adatok nem pontosak, ezeket ideiglenesként közöljük.

1. Katonaként elesettek, harcokban elhunytak. A gimnáziumi évkönyvekben olvashattuk a következő neveket:
SZARKA ISTVÁN (+1939.I.6.) hadapród-tűzmester; Munkács védelmében esett el (1933. évf, 1938/39-es évk. 40.o.)
SCHÖNPFLUG RICHÁRD (+1941.IX.9.) repülő hadnagy, hősi halott (1941/42-es évkönyv 13. old.)
BARANYAI IMRE (+1941.IX.9.) repülő hadnagy, hősi halott (1941/42-es évkönyv 13. old.)
XÁNTUS LÁSZLÓ (+1941.VIII.7.) kerékpáros zászlós, hősi halott (1941/42-es évkönyv 13. old.)
BARTA TIBOR ((+1941) karp. tizedes, hősi halott (1938/B évfolyam, 1941/42-es évkönyv 13. old.)
HAINISS GYÖRGY repülő hadnagy, hősi halott (1941/42-es évkönyv 13. old.)
HAJEK ENGELBERT (+1943.I.19.) zászlós (1942/43-as évkönyv 7. old.)
SZENDEFFY BÉLA (+1943.I.22.) utászfőhadnagy (1937-es évfolyam, 1942/43-as évkönyv 7. old.)
SATZGER HUBERT (+1943.I.24.) huszárfőhadnagy" (1942/43-as évkönyv 7. old.)

Később értesültünk, hogy repülőgéppel lezuhant RAPÓSA ZOLTÁN (1939. évf.)

Boglár László közlése szerint JANKOVICH JÁNOS (1941-es évfolyam) is hősi halált halt az orosz fronton.

Ezt követően megszakadtak a gimnázium írásos feljegyzései. A további neveket osztálytársaktól kaptuk.

PINTÉR ISTVÁN (+1945.I.) huszárhadnagy, a főváros védelmében, Pest határában esett el (1938/A évfolyam).

POLCZER EGON (+1945.I.25.) a budai védelemben esett el (1941-es évfolyam).

HEGYI MIKLÓS (+1944.XII.26.) Buda védelmében esett el (1946-os évfolyam)

Soldos László (1935-ös évfolyam) közlése osztálytársairól:

PALLAVICINI JÁNOS (+1944/45) huszárszászlós, Varsó térségében halt hősi halált (1935-ös évfolyam)

CSORNA MIKLÓS (+1944/45) páncélos tiszt, az alföldi harcokban halt hősi halált (1935-ös évfolyam)

URAY ISTVÁN (+1944/45) huszár zászlós, a Duna-Tisza közti harcokban esett el (1935-ös évfolyam).

Kovács Sándor (1941-es évfolyam) közléséből értesültünk, hogy osztálytársa

HAVASI FERENC (+1944/45) a Budapest környéki harcokban esett el (1941-es évfolyam).

2. Nem feledkezhetünk meg azokról, akik más háborús események folytán, illetve táborokban haltak meg.

Dragsits Ottó közlése szerint az 1940-es évfolyamból meghalt:

MADARASI OTTÓ Budapest bombázásakor (1940 nyarán), RÉCSÁN ISTVÁN Gödöllő aknázásakor (1944.XII.12.).

FORGÁCS-WALDBOTT FERENC (+1945) a ceglédi fogolytáborban halt meg (1938/A évfolyam).

Soldos László (1935-ös évfolyam) közlése osztálytársairól:

ANDOR GYÖRGY (+1942) Ungváron bombázás folytán halt meg (1935-ös évfolyam)

ARM TIBOR (+1944) munkaszolgálatosként halt meg (1935-ös évfolyam)

FARKAS ENDRE (+1944) munkaszolgálatosként halt meg (1935-ös évfolyam).

Egykori iskolánk az I. világháborúban elesett premontrei diákoknak állított hősi emlékművet. Ezt elpusztították, de halottaink emlékére kopjafát állított az Egyesület, a régi helyén. Most a II. világháborús halottaknak szeretnénk új emlékművet készíteni, az elhunytak nevét is feltüntetve. Enhez kérjük az öregdiák-társak adatközlő segítségét!

Dragsits Imre

Részletek Gyóni Géza: Csak egy éjszakára... c. verséből

Csak egy éjszakára küldjétek el őket:

A pártoskodókat, a vitézkedőket.

Csak egy éjszakára:

Akik fent hirdetik, hogy – mi nem felejtünk,

Mikor a halálgép muzsikál felettünk;

Mikor láthatatlan magja kél a ködnek,

S gyilkos ólom-fecskék szanaszét röpködnek.

Csak egy éjszakára küldjétek el őket:

Gerendatöréskor szálla-keresőket.

Csak egy éjszakára:

Mikor siketítőn bögni kezd a gránát,

S úgy nyög a véres föld, mintha gyomrát vágják;

Robbanó golyónak mikor fénye támad,

S véres vize kicsap a vén Visztulának.

Küldjétek el őket csak egy éjszakára.

Hogy emlékezzenek az anyjuk kínjára.

Csak egy éjszakára:

Hogy bújnának össze megrémülve, fázva;

Hogy fetrengne mind-mind, hogy meakulpázna;

Hogy tépné az ingét, hogy verné a mellét,

Hogy kiáltná bőgve: Krisztusom, mi kell még!?

Krisztusom, mi kell még!? Véreim, mit adjak

Árjáért a vérnek, csak én megmaradjak!?

Hogy esküdne mind-mind,

S hitetlen gögijében, akit sosem ismert,

Hogy hívná a Krisztust, hogy hívná az Istent:

Magyar vérem ellen soha-soha többet!

-- Csak egy éjszakára küldjétek el őket.

Emlékezzünk Sinkovits Imrére!

Hatalmas embertömeggel övezve, családtagok, tisztelők, pályatársak, a kormány tagjai és a köztársasági elnök részvételével, február 2-án búcsúztatták el nemzetünk kimagaslóan nagy színészét, Sinkovits Imrét az Óbudai temetőben a Himnusz hangjai mellett a római katolikus egyház szertartása szerint. Mint a Magyar Nemzet tudósítója megjegyezte: "a temetést tiszta fehér hóesésbe takarták az égiek". Valóban így történt, magam is jelen voltam ott a megszámlálhatatlan sokaságban.

Sütő András szavait idézve elmondhatjuk, hogy "Halálával zseniális művészi pálya törik meg. Növeli veszteségünket, hogy szenvedéllyel gyakorolt hivatásán felül nemzeti sorsproblémáink fölött is virrasztó lélek volt és csak a magyar századok és a jelenkor legnagyobbjai felől közelítve mondható el, hogy ki volt ő igazán".

Az ő nagysága nemcsak abban nyilvánult meg, hogy hűségesen és zseniális tehetséggel keltette életre a világirodalom legjobbjai által megálmodott szerepeket, a Szentírás és a magyar történelem halhatatlanjainak alakját, hanem kimagaslóan abban, hogy a legmagasabb fokon tudott tanítani történelemre, sorskérdéseinkkel való szembesülésre, felelősségvállalásra, és saját utolsó példáján keresztül is a kötelességtudattal párosult rendíthetetlen helytállásra, hiszen a Csongor és Tünde tudósaként, növekvő testi kínjai között is volt ereje szíve utolsó dobbanásáig rendületlenül játszani a színpadon.

Soha nem felejtve, emlékezzünk rá ezzel a - keresztény reménység tudatában vigasztaló - epigrammával:

*Elhangzott az utolsó mondat. Legördül a függöny.
Mégfáradt testedben a szív még ép', hogy dobban...
Fényes pályafutásodról most hív a Teremtő.
Nem játszod többé szerepét a nagy magyaroknak,
Nem leszel újra Tudós a tündérkertben,
Nem sír fel a tiborci panasz ajkadról többé,
Nem szólalsz meg az Úr hangján a hatalmas Műben.*

*Ádvent váró Hargita dombján halkul az ének,
Törpe Apó is nyugszik. Csend van, halk zokogással,
S könnycsepp gördül az égre tekintők arcán.
Thália hön szeretett szent Papja nyugodj békében!
Új szereposztás vár tereád a mennyei létben,
Isten színe előtt ott állsz már tiszta szíveddel,
Szószólója leszel te az égben árva Hazádnak!*

(-cz -n)

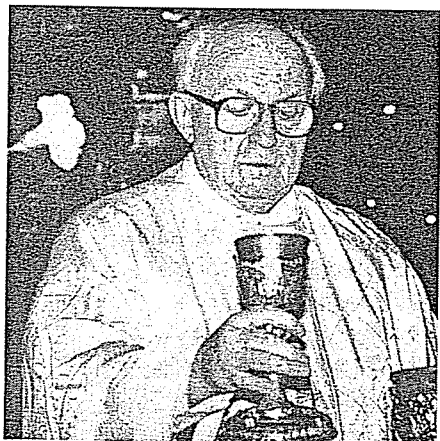
Megemlékezések Virányi Ottóról

A Keresztény Élet egyik múlt év első félévi számában, T.A. aláírással jelent meg interjú Virányi Ottóval, Húsz év a szeretet-szolgálat élén – címmel. Ebből idézünk néhány gondolatot, ezzel emlékezve elhunyt diáktársunkra.

«Lelkes ministránsévek, és a premontrei atyák budafoki gimnáziumának nyolcéves stúdiuma után 1945 nyarán kopogtattam be a váci piarista noviciátus ajtaján. Paptanár akartam lenni. Újoncév, majd teológia következett, kiváló professzorokkal. 1949 karácsonyán tettem le a szerzetesi fogadalmat Sík Sándor kezébe. Az iskolák államosítása után Drégelypalánk, majd Óbuda volt a működési területem. Utóbbi helyen a lelkipásztori munka minden lehetősége nyitva állt előttem (kilenc iskolában hitoktatás, ének- és zenekar szervezése). Négy év után latint és magyart tanítottam Esztergomban kispapoknak, majd 1957-től 23 évet töltöttem az újlaki Sárlos Boldogasszony templomban.

1980 januárjában felkeresett újlaki káplánszobámban Lékai László bíboros, és megkérdezte: elvállalnám-e a szeretetszolgálat igazgatói tisztét. Az 1950-ben működési engedélyüktől megfosztott, idős, beteg szerzetesek és szerzetes nővérek gondjaival való törődés lett a feladatom. Akkor már 30 éve működött a szeretetszolgálat. Sorra jártam az otthonokat, amelyek lakói így fogalmazták gondolataikat: „Nem azt kell mondani, miért tetted ezt velünk, Uram, hanem azt: mit kell tennem itt és most?” 1991-ben hét, korábban állami fenntartású otthont vettünk át saját kezelésbe, többet pedig visszajuttattunk eredeti tulajdonosukhoz. Jelenleg tíz otthon tartozik a szeretetszolgálathoz.

Ámulva állok nemsokára az aranymisés oltár elé, s mindent megköszönök az Úrnak, „aki hívott, elhívott idáig” – ahogyan Sík Sándor egyik versében olvasom.» (Ez az óhaj már nem teljesült, az Úr hamarabb magához hívta!)

Keglevich Lászlóné aláírásával az Újlaki plébánia-újság 2001 februári számában emlékezik meg Virányi Ottóról.

«Ottó atya január 25-én hazaköltözött. Kedves, szeretetteljes és humánus egyéniségére sokan emlékszünk régi újlakiak. Irodalmi érzékű beszédei mély Isten- és emberszeretetről tanúskodtak.

1927-ben született, műveltségét a budafoki Premontrei Gimnáziumban alapozta meg. Az egyetemen magyar és latin szakon tanul, ameddig engedik. A szerzetesrendek feloszlátásakor átkerül az esztergomi egyházmegyébe, 1951-ben Esztergomban szentelik pappá. Munkássága sokrétű: érseki tanácsos, katolikus rádióműsorok szerkesztője, tb. kanonok. Nemzedékeken át tanít hittant, készít fel sokakat elsőáldozásra, bérnalkozásra, házasságra.

A Római Katolikus Szeretetszolgálat igazgatójának 2000. március 13-án Harrach Péter szociális és családügyi miniszter Pro Caritate díjat adományozott. Életművének összefoglalása a 2000-ben megjelent „A Római Katolikus Szeretetszolgálat 50 éve” c. munkája. Ebben írja: „Szegények mindig lesznek köztetek, vagyis olyan emberek, akiknek valamiből kevesebb jutott, mint a többieknek... Az emberekkel való törődés és a megsegítésükre irányuló törekvés nem választható el a kereszténységtől.” Az utószó ezzel zárul: „Legyenek áldottak a jövő reménységei, a mindenkori öregek, gyermekek szolgálni készülő testvérei.”»

Megemlékezés Kumorovitz Bernát Lajosról

A gimnázium emlékkönyvében szereplő adatok szerint 1900. október 5-én, kb. 100 éve született Kotterbachban. 1926-1943 között volt a gödöllői gimnázium történelem és földrajz tanára, az utolsó 4 évben igazgatója is. Gödöllői gimnáziumi tanársága és igazgatósága mellett 1934-től a Pázmány Péter Tudományegyetem előadója, majd 1944-től professzora. 1945-től a Magyar Tudományos Akadémia levelező, majd 1990-től rendes tagja. 1956-ban „A magyar trikolor és a magyar államcímer múltja” dolgozatával a történettudomány doktora fokozatot kapta. A középkori magyar történelem, a történeti segédtudományok (pecsét-, címer-, oklevéltan, kormányzat-történet, forráskiadás) kiemelkedő tudósa. 1990-ben a Köztársaság Zászlórendje kitüntetést kapta. Az MTA levelező tagságától 1949-ben történt megfosztása alól 1990-ben rehabilitálták. Az így kapott összeget Gödöllőn a Fácánsor 4. sz. telek megvásárlására adományozta, és így ő helyezte el az „új premontrei templom alapkövét”. Az első építőanyag-vásárlás is ebből az adományból vált lehetővé, így kezdődött a rend és a gimnázium új korszaka. A gödöllői városi temető premontrei parcellájában nyugszik 1992. március 5. óta.

„Bernarde Magister – vale”, így búcsúzott el Bertényi Iván egyetemi tanár - a volt tanítványok és barátok nevében - szeretett volt tanárunkról írott nekrológiájában egykori mesterétől. Az én emlékezetemből egy régi találkozásunk jön elő, az 1950-es évek elejéről. Sik Sándor nagyhírű konferenciabeszédeit hallgattam akkoriban a Piarista Rendház Mikszáth Kálmán téri épületében. A beszéd elhangzása után a nagyszámú hallgatóságban ráismertem kedves volt tanáramra: Kumorovitz Bernátra, továbbá Oszwald Arisztid és Zimándi Pius volt tanárainkra is. Nagy örömmel és tisztelettel köszöntöttem őket azért is, hogy 10-15 év után újból találkozhattam velük.

Bertényi Iván nekrológiájában úgy emlékezik vissza erre az időre, hogy „Kumorovitz tanár úr akkoriban, több mint 50 évesen állás és munkahely nélküli volt, s volt idő, mikor azt sem tudhatta bizonyosan, hogy a következő éjszaka hol fogja álmra hajtani a fejét. Ilyen körülmények között is megőrizte azonban lelki derűjét, magasztos elveit nem adta fel. Egyházához, tudománya alázatos szolgálatával a nehéz körülmények között is hű maradt.”

A Magyar Tudományos Akadémia 2000-ben emlékülés keretében idézte fel az akadémikus munkásságát.

Végül Sik Sándor alábbi felejtethetetlen soraival tisztelgünk e „tündöklő szellem” emléke előtt:

„Ó emberélet édességes ősze,
Te vagy az összhang és az árnyalat.
A tavasz benned fanyarát legyőzte,
Erdőtüzeket, aszályt a nyarak.
Magára ismer benned mind a kettő

S te mind a kettőt áldod, érleled.
Piros nyaradnak nem volt lángja meddő
S magtalan nem lesz szép fehér teled.
Mert a szivárvány színei megérve
Elsimulnak a ráncatlan fehérbe.”

(Sik Sándor: „Ősz dicsérete” c. verse, 1951)

Marton Kálmán

Megemlékezés a Muhi-csata évfordulóján

(A következő rövid hír a körlevél lapzártája utáni eseményről értesít, ezért nem írhattuk ezt múlt időben!)

A Gödöllői Premontrei Gimnázium idén is két alkalommal emlékezik a muhi csatában halálos sebet kapott Kálmán hercegre, a Premontrei Rend jötevőjére. Először 2001. április 18-án, szerdán 10.45-kor Gödöllőn, Kálmán herceg szobránál emlékeznek meg a gimnázium diákjai és az öregdiákok a muhi csata évfordulójára.

Tavaly állítottunk kopjafát és emléktáblát Kálmán hercegnek Muhi-pusztán az emlékparkban. Akkor határoztuk el, hogy minden évben elzarándokolunk oda. Ebben az évben április 20-án, pénteken 11 órakor tartjuk az emlékparkban a megemlékezést a 8. a osztály, az iskolai énekkar és az öregdiákok részvételével.

Az ünnepségekről következő körlevelünkben fogunk beszámolni.

A Hoyos testvérek

Közülük Imre él itthon, tőle kaptuk a következő „Emlékezést”.

Gyönyörű, védett otthonból indult az életem. Gyömrőn, a Teleki-kastélyban, két fivéremmel együtt élveztük gyermekéveinket. (Anyai nagyapám gr. Teleki Tibor, nagyanyám gr. Széchenyi Alice, a „legnagyobb magyar” unokája.) A három fiú közül Béla 1928-ban, Pál 29-ben, én 30-ban születtem. Magántanárok neveltek minket az elemi iskola első éveiben. Napjainkat szigorú rend szabályozta. Humán- és reáltárgyú tanórák váltották egymást, sőt francia és német anyanyelvű tanárnők társalogtak velünk. A játékra, sportra, kirándulásokra is jutott mindig idő.

Tíz évesen kerültem Gödöllőre, Béla bátyámmal együtt. A premontrei iskola magas erkölcsi és szellemi színvonala okán döntöttek így a szüleink. (Nagybátyám, Hoyos János 1933-ban szintén itt érettségizett.) Béla bátyám a felettem lévő évfolyamon egy esztendő végzett el, majd Marosvásárhelyre, hadapródiskolába iratkozott át.

Én a francia tagozat diákja lettem, tökéletesítendő a már otthon megalapozott nyelvtudást. A tanévvel egy merőben új világ kezdődött számomra. Szokatlan volt a sok diáktárs, a reverendás tanárok. A szigorú napi beosztás mást ismerősebb volt, így hamarosan beleszoktam és megkedveltem a konviktusi életet.

Meghatározó volt számomra az ott eltöltött idő. A serdülő kor fogékony éveiben szellemi és erkölcsi téren a legjobb útravalót kaptam, sajnos csak négy esztendőn át. A háborús évek egyre több nehézséget okoztak. Családunknak el kellett hagynia a gyömrői otthont – szüleimmel együtt nekem is a fővárosba kellett mennem.

A három fiú közül én maradtam meg nekik. Béla bátyám Marosvásárhelyről a hadapródiskolával együtt nyugatra menekült; ma is Dániában él. Pál fivérem 1944 karácsonyán, Buda ostromakor életét veszítette: fejlődését kapott.

A Werbőczy Gimnáziumban töltött fél esztendő után még visszatérhettem a Horánszky-utcai rendházba kihelyezett, ideiglenesen működő évfolyamba, anyagi nehézségek miatt mégis állami intézményben, a Trefort-utcai mintagimnáziumban érettségiztem 1948-ban.

Az egyetemmel ebben az évben – származásom miatt – meg sem próbálkoztam. Kitanultam a villanyszerelő szakmát. Ennek hasznát először munkaszolgálatos katonaként éreztem. Leszerelés után is szakmunkásként tudtam elhelyezkedni. Továbbtanulási szándékomat munkahelyem évről-évre akadályozta.

Sportolni viszont lehetett, ami számomra egész életemben igen fontos volt. Munka mellett szigorú rendszerességgel kosárlabdáztam, jó eredmények és sok öröm forrása volt ez. Esély mutatkozott a helsinki olimpián való részvételre is, de származásom itt is közbeszólt. 1958-ban internáltak Tökölre, ahol koholt vád alapján fél évet töltöttem.

Pár év múlva mégis sikerült bejutnom a Kandó Kálmán Főiskola esti tagozatára. 1970-ben, mint okleveles üzemmérnök nősültem. Megélhetési gondjaim soha nem voltak, szakmámban megbecsültek (még kitüntetést is adtak). Építőipari szövetkezet középszintű vezetőjeként dolgoztam, de végig éreztem egyfajta hátrányos megkülönböztetést, amely gátolta pályám kiteljesedését. 1986-ban a Postához került, ahol ma is, mint nyugdíjast, teljes állásban alkalmaznak.

A rendszerváltás nem várt csodaként jött (amit szüleim, sajnos már nem érhetek meg). A megbélyegzések, tabuk, előítéletek feloldódtak, sok minden átértékelődött. Az új évszázad elején mégis nagy merészség – és a Gondviselésbe vetett hit – kell ahhoz, hogy optimista szemmel tekinthessünk a jövőbe.

Hoyos Imre

A Pax Hungarica által jelzett 2001-es program lehetőségek

Május 10. Látogatás a miskolci Avason lévő Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumban. Jelentkezés: Esztergár Pálnál (1117 Fehérvári út 35, vagy T/Fx: 361-0171). Szervező a Jezsuita Diákszövetség (JIDE).

Május 13. Vavrinec Béla előadása: Boldogasszony címen, 10 órakor Bp. V. Ferenciek tere 9-ben.

Május 25. Szentmise a Sacré Coeur rendalapító Szt. Magdolna Zsófia tiszteletére a Krisztus Király templomban (Reviczky u.).

Május 27. „Hit és haza”: piarista és Pax Hungarica rendezvény Gödöllőn és Máriabesnyőn. Részletesebb információkat a Gödöllői Premontrei Gimnáziumtól, mint társrendezőtől lehet kérni!

Augusztus 20. Millenniumi ünnepségek és Szent Jobb körmenet a Szent István Bazilikától. Jegyigénylés Esztergár Pálnál július 1-ig!

Szeptember: Látogatás a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, a főépítész bemutatásával. Jelentkezés: aug. 15-ig Kovács Erzsébet Sacré Coeur elnöknel (1124 Kálló esp. u. 4, vagy 319-9204 telefonon).

Október 6. A XI. Fasor Nap keretében istentisztelet a Fasori Evangélikus templomban 10 órakor.

Október 14. Dr. Sárossy János előadása: Európa és Hazánk kulturális élete címen, 10 órakor Bp. V. Ferenciek tere 9-ben.

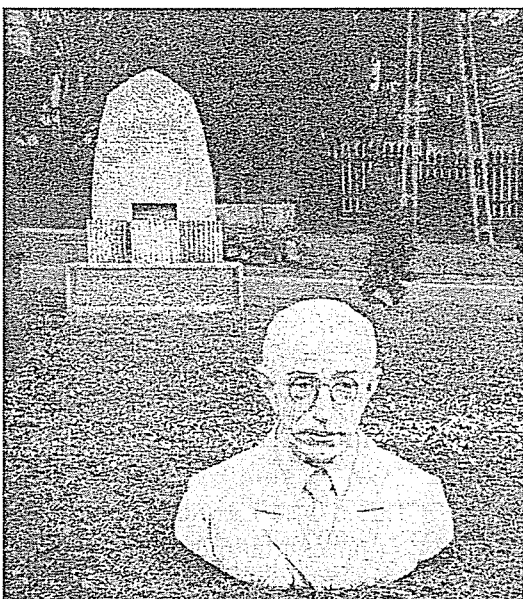
Október 26. Beszélgetés Paulik Pállal időszerű kérdésekről 17 órakor, a Városligeti fasor 17-21-ben.

Teleki Pál-szobrot kap Gödöllő

(A következő cikk a körlevél lapzártája utáni eseményről értesít, ezért nem írhattuk ezt múlt időben)

"Becsületünk előbbre való jólétünkénél." Ez az idézet díszíti majd a néhai miniszterelnök, gróf Teleki Pál emlékművét Gödöllőn. A politikus, földrajztudós és főcserkész tisztelt történelmi személyiség a kisvárosunkban. Nehéz eldönteni, hogy elsősorban azért-e, mert főparancsnoka volt az 1993-as gödöllői cserkész-világtalálkozónak, vagy pedig azért, mert végső nyughelyét a településhez tartozó máriabesnyői sírkertben, a kapucinus templom és kolostor oltalmában talált meg.

Emlékének ápolására alakult meg a városban 1990-ben a Teleki Pál Egyesület, amely munkája során kiadványokkal és előadásokkal igyekezett minél több embert megismertetni névadója életútjával. A rendszerváltozás óta valamennyi esztendőben megemlékeztek Teleki Pál születésének és halálának napjáról. Tíz évvel ezelőtt, 1991. április 3-án, tragikus halálának 50. évfordulóján Antall József miniszterelnök értékelte életútját a kapucinus templom udvarában tartott ünnepségen, majd megkoszorúzta sírját a pár száz méterre található temetőben. Ugyanabban az évben állították fel a Varga Árpád műkőkészítő mester által készített emlékoszlopot az Iskola térről gróf Teleki Pál térre átnevezett közterületen.

A tudós kormányfő neve tehát hívó szó a városban. Számos felajánlás született arról értesülve, hogy az egyesület méltóképpen szeretne megemlékezni Teleki Pál halálának 60. évfordulójáról. Erre alapozva vállalkozhattak arra - amire e nélkül gondolni sem mertek -, hogy szobrot állíttassanak számára Gödöllőn.

A mellszobor elkészítését Varga Zoltán szobrász-restaurátor művész ajánlotta fel. Erről még a múlt decemberben elhunyt Nagy Tamás atya, kapucinus tartományfőnök értesítette az egyesület elnökségét, amely nagy örömmel és köszönettel fogadta a segítséget. A művész a munka honorárium nélküli elkészítésén túl a szobor felállításának költségeit is vállalta.

A szoborállítás tervét Kis Antal, a királytelepi városrész önkormányzati képviselője egyeztette a város vezetőivel, majd a főépítési iroda munkatársaival. Helyszíni szemlét is tartva hamarosan eldöntötték, hogy a bronz mellszobrot a jelenlegi emlékkő helyén, a teret díszítő gesztenyefa mellett állítják majd fel egy 160 centiméter magas süttői mészkőtalapzatra helyezve.

Februárban a főépítési iroda a köztéri műalkotások felállítására vonatkozó jogszabályoknak megfelelően a Képzőművészeti és Iparművészeti Lektorátus művész szakértőinek részvételével zsűrit hívott össze, amely elismerően nyilatkozott a tervekről.

Az emlékmű környezetének rendezésével együtt összesen egymillió forint értékű munkához az egyesület és Varga Zoltán mellett hozzájárul a Városüzemeltető és Szolgáltató Kht., a Simi Kft., Kis Antal képviselő, Varga Pálné építész és a polgármesteri hivatal.

Teleki Pál szobrát városi ünnepség keretében Dávid Ibolya igazságügy miniszter avatja fel április 8-án vasárnap délután 3 órai kezdettel. *(Az ünnepség előtt, 2 órakor koszorúzás a Besnyői temetőben.)*

Balázs Gusztáv (cikke a Népszabadság 2001. március 2-i számában jelent meg)

(A Teleki szobor posztamens nélküli gipsz változatát a leendő helyszínen J. Berencz Ibolya fényképezte)

Gondolatok Teleki Pál szellemi testamentumából

Fontos, hogy a nemzet nyugalommal, önérzettel és bizalommal tudjon szembenézni a nehéz időkkel. Magyar úton kell itt tartani a lelket abban a krízisben, amelyben Európa hajója dobálódzik. Magyar úton: tudva mindig nemcsak azt, hogy hová akarunk menni, de azt is, hogy honnan jövünk.

Mi magyarok nem vagyunk Magyarországon kísérletezők.

Amit átvettünk ősinktől, azt átvisszük a jövőbe is.

Húsz év nem változtathat azon, amin ezer év nem változtathatott.

A történelem azt mutatja, hogy népeket és népek karakterét átformálni nem lehet.

Egy nemzet csak történelmileg gondolkodhatik.

Teleki Pál gr.

Soha nem látott érdeklődés

(Beszámoló az iskolai év eseményeiről)

A gimnázium életéről szóló beszámoló – az Öregdiák Egyesület 2000/2. sz. körlevelében – az iskola 2000/2001-es tanéve első néhány hónapjának eseményeivel ért véget. Az azóta történtek legfontosabb állomásai közül időrendben először az igen nagy sikerű iskolai „Ki mit tud”-ot kell említenem. 2001. december 1-jén hét kategóriában (képzőművészet, vers-próza, egyéni hangszer, csoportos hangszer, jelenet, tánc-néptánc, egyéb) vetélkedtek a tanulók. A nagy érdeklődéssel várt eseményt – ahol az iskola minden osztályából szép számmal vettek részt diákok – az új épület aulájában rendeztük meg. A zsűrinek nagyon nehéz dolga volt, hiszen a díjak elosztásánál értékesebbnél értékesebb produkciók között kellett válogatnia. Ezen a délutánon nem volt hiány ötletességben, jókedvben és színvonalas szórakozásban.

Az új évezred első jelentős eseménye talán a félévi bizonyítvánnyal együtt a szülőknek átadott iskolai évkönyv volt, amely a legutóbbi 3 tanévben történeteket foglalja össze a 2000 júniusában lezajlott érettségi és felvételi vizsgákkal bezárólag. Ebben a Rend életéről, a tanévek eseményeiről, majd az egyes tantárgyakról és az ezekben jeleskedő diákokról olvashatnak az érdeklődők. Az osztályok tanulmányi eredményeinek ismertetését az iskolát támogató szervezetek beszámolóí követik, köztük az alapítványé és az Öregdiák Egyesületé. Az éppen 100 oldalasra sikerült Értesítőt Janda Géza tanár úr szerkesztette, akinek áldozatos munkáját ezúton is szeretném megköszönni.

Február a báli szezon legsűrűbb hónapja. Így volt ez iskolánkban is, hiszen február 10-én tartottuk a szalagavató bált a Szent István Egyetem aulájában immár 2. alkalommal, majd ezt követte a szokásos igen jó hangulatú farsangi bál a gimnázium új épületében.

A címben szereplő soha nem látott érdeklődés a február és március egyik legfontosabb eseményére, a gimnáziumi felvételi vizsgákra vonatkozik.

2001 szeptemberében ismét 2 osztályt indítunk. Egy hagyományos nyolcosztályos illetve egy négyosztályos gimnáziumi osztályt. Ez utóbbit immár második alkalommal, hiszen e tanév szeptemberében kezdte meg működését ez az új gimnáziumi profil, amelyet 5 éve ígértünk meg, amikor a helyszűke miatt csak 1 nyolc évfolyamos osztályt tudtunk indítani. Örömmel mondhatom, hogy mindkét képzési típus iránt igen nagy az érdeklődés. Ez a nyolcosztályos gimnázium esetében talán már megszokott, a négyosztályos gimnáziumnál pedig megerősíti azt a véleményünket, hogy nagy szükség van Gödöllőn és környékén a 14 éves korosztály számára is egy olyan keresztény szellemiségű középiskolára, amilyen a Premontrei Gimnázium. Ez az említett nagy érdeklődés mindkét tagozat esetében kb. négyszeres túljelentkezést jelent. Öszintén remélem, hogy ez a várakozás annak a nevelő-oktató munkának szól, amely az 1924-ben indult Premontrei Gimnázium hagyományaihoz kötődik, és amelynek eredményeit a tavalyi érettségi és felvételi vizsgák sikerei bizonyítják.

Bárdy Péter igazgató

Beszámoló-részlet a szalagavatóról (a Gödöllői Szolgálat február 15-i számából)

Van az iskolának egy régibb történelme is, melyre visszatekinthetnek, melyből példát meríthetnek. Ez alkalommal megemlékeztek róla, hogy éppen hetven évvel ezelőtt, 1931-ben itt érettségizett Rónay György költő, esszéista. Elmondták „A Kisduna Harasztinál” c. versét, s nyilván ismerik legutóbb megjelent, „A kereszt igazsága” c. kötetét, melynek Szent István országa c. fejezete most különösen időszerű.

A XI. osztályosok előadása után a két XII. osztály tagjainak a mellére tűzték az ettől kezdve az érettségiig viselendő szalagot, rajta a két évszámmal: 1993-2001. Talán lesznek majd a szalag viselői között, akikre egyszer éppoly büszkén gondolhatnak az akkori diákok, mint a mostaniak Rónay Györgyre.

Nádudvari Anna

A gimnázium igazgatójának gondolatai a szalagavatón

"Kezdjünk egy újabb életet.
Legyen minden magyar utód
Különb ember, mint apja volt.
Ily áldozat
Mindig szabad.
Mert még neked virulnod kell, ó hon,
Vagy szégyen rögzik minden fiadon.

Kié e hon, ha nem miénk?
Ha érte mindent megtevének,
Ha tiszta kézzel áldozánk,
S lettünk, mi eddig nem valánk:
Nincs hatalom,
Mely visszanyom.
És még neked virulnod kell, ó hon,
Mert Isten, ember virraszt pártodon."

Kedves végzős diákok! Kedves vendégeink!

Vörösmarty Mihály Jóslat című verséből hallottunk két versszakot, amely nagyon aktuális. Mondanivalója nemcsak az adott kornak szól, hanem generációkon át mindig, mindenkihez. A második elhangzott versszak - amely a költemény utolsó strófája - milyen csodálatos természetességgel írja le azt, hogy tartozunk, tartoznunk kell valahova. Egy osztályhoz, egy iskolához, egy városhoz, egy nemzethez. Mert kellenek a gyökerek ahhoz, hogy egy ifjú, sudár, lombkoronáját éppen kibontó fa szembe tudjon szállni a viharokkal. Kellenek azok a hajszálgyökerek, amelyek összetartják ezt a két osztályközösséget. Ezer szál tartja úgy össze az osztályokat, hogy az érettségit követő szétválás már semmiképpen nem szakíthatja szét ezeket. Az iskolához tartozás jó érzését pedig legegyszerűbben azokon a tavaly ugyanitt állókon mérhetjük le, akik szinte kivétel nélkül itt vannak ma köztünk, akiknek az eltelt félév alatt is fontos volt, hogy ellátogassanak régi iskolájukba. A versben ez egyszerűen és szépen szól:

"Legyen minden magyar utód külön ember, mint apja volt."

Szép, nemes, lelket és nemzetet építő program. Ezen évszázados programban azonban minden generációnak más és más nehézséggel és kihívással kell szembenéznie. "Nem kötnek eléggé a közösségi, a nemzeti értékek; amikor a mennyiségi elfedik a minőségeket; amikor az önmegvalósítás-etikára esik a hangsúly, s háttérbe szorul a szolgálat-etika. Zavart az értékrend" - írja Király István irodalomtörténész, akadémikus, 1984-ben! Ha ez 1984-ben igaz volt, mennyire igaz, sajnós, manapság.

Honnan van a muníció mindahhoz, hogy ebben a zavart értékrendben eligazodjanak ezek a szépreményű ifjak, akik az imént kapták a szalagot. Hiszem, hogy abból a 8 évből, amelynek kezdő és befejező dátuma a szalagon látható: 1993-2001. És abból a helyből, amelyet úgy hívnak: Premontrei Gimnázium. Mi, gyarló tanárok és szülők megpróbáltunk felvértezni titeket azzal a tudással és belső értékekkel, amelyek a jó választáshoz kellenek. De mivel a Gondviselés szabad akaratot adott az embernek, választani már nektek kell felelősséggel. Hiszen vélhetőleg ti már egy másik, egy új Európában fogjátok élni életetek, amelyről Kodály Zoltán, messze az Európai Unió ma már kibontakozni látszó körvonalait megelőzően, szinte prófétai módon ezt mondta: "Magyarország Európának is szerves része: annak hagyományaiban is benne kell élnie. Számomra értéktelen az a magyarság, amely nem európai, és értéktelen az az európaiság, ha nem magyar is egyszersmind."

Talán úgy néz ki, nehéz terhet rakunk az éppen megerősödött vállaitokra. De nem nehéz ez a teher, ha megvan a fiatalos lendület, eltökéltség, tudás, erő, önbizalom és leleményesség. És attól fiatal az ember 18 éves korában, hogy ezt el is hiszi magáról. De ez nem baj, ha nem hiányzik a szerénység és a hit sem, amelyről Keresztury Dezső így vallott:

*"Sokszor éreztem, vége van,
megölnek, elvesztem magam,
s mindig túl éltem;*

*Sokszor éreztem, eltűnök,
s a nap mindújra kisütött,
Valaki lenyúlt értem;*

*Mindig úr lett a vadakon
valami nagyobb hatalom,
s elfértem tenyerében."*

A múlt vasárnapi evangélium Péter halfogásáról szól. Miután Jézus buzdította a háló kivetésére, Péter először hitetlenkedett: "Mester, egész éjszaka fáradtunk és semmit se fogtunk." Bizony, hányszor jöttünk ki óra végén vagy más alkalommal mi tanárok azt érezvén, hogy egész idő alatt fáradtunk, és nem volt értelme munkánknak. Mi is sokszor vagyunk hitetlenek. Remélem azonban, hogy az is igaz, ahogy Péter folytatta: "de a te szavadra mégis kivetem a hálót." És mi is jó eredményben reménykedhetünk. Azt kívánjuk valamennyi halacsának, akiket jó időre összefogtak ebben a nagy – Premontrei Gimnázium feliratú – hálóban, hogy tudással, hittel és reménységgel **tudjanak** boldogulni az élet nagy óceánjában.

Bárdy Péter

Szalagavató

„A múltam. Sok szó kell, hogy jellemezzem:...” - olvashatjuk Mécs László A fény felé c. versében, melyet hallhattunk a 11. évfolyam műsorában. Valóban, a szalagavató figyelmeztet minket, hogy életünkben eltelt nyolc év, s ezt a nyolc évet egy közösségben, egy helyen töltöttük el. Pszichológusok szerint az ember öreg korában visszatekintve 18-20 éves korát érzi élete felének. Ily módon szemlélve ez a nyolc év egész életünk meghatározó eleme lesz. A szalagavató jelzi az elmúlást, de egyben a jövőbe is tekint, hisz most kezdődik számunkra életünk második fele: a felnőttkor. Nem mindegy tehát, hogy milyen értékeket viszünk magunkkal ebből az iskolából. Ilyen szellemben hallhattuk Bárdy Péter „útravalóját”. Az útravaló egy értékrend, mely segít keresztény, magyar és európai életet élni, vagyis az életben „tudással, hittel és reménységgel” boldogulni. Miért volt szükség ezen erkölcsi útmutatókra? Erre is választ kaphattunk a beszédből. A mai ifjúság nem magyar „kultúrát” követ, s a divatos „valósítsd meg önmagad” (és minden mást hagyj figyelmen kívül!) szlogen szerint kíván élni. Ez nem lehet célunk! „Kezdjünk egy újabb életet, legyen minden magyar utód különb ember, mint apja volt. Ily áldozat mindig szabad.”

A 11. osztályosok műsora igen színvonalas volt. A versek, a zenei előadások jól visszaadták az elmúlás, a búcsúzás és a jövő kavargó fergetegét, mely talán minden végzősben megfogalmazódott. A helység kalapácsa c. színdarab, melyet a 11./A osztály adott elő, vidám színt vitt a szalagavató műsorába.

A szalagtűzés megható pillanatai idén is sok szülő (és diák) szemébe csaltak könnyet. A táncoknak igen nagy sikere volt: a 12./B osztály ír táncot, a 12./A osztály roma táncot járt. Ezek után a két osztály közösen táncolt egy mezőségi néptáncot. Utána késő éjjelig tartó bál vette kezdetét, melyen maradék energiánkat használhattuk el, s élvezhettük az egyik utolsó olyan alkalmat, ahol még együtt vagyunk.

Összegezve talán annyit lehetne mondani, hogy az iskolától kaptunk egy értékrendet, melyet meg kell becsülnünk. Mécs László máig aktuális strófája remélhetőleg választ ad arra a kérdésre, hogy mi a feladatunk, nekünk premontrei diákoknak az életben:

„Testvéri szájalomból a szívem rádorombol:

Bátyám, én lelket oltok az evangéliomból,

midőn kobzom jószágos zenéjű verset költ:

vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!”

Krenedits Sándor (érettségire készülő diák)

Az egyik szalagot kapott osztály vidám gondolatai

Egy osztályról szeretnék most mesélni, amely az itt töltött 8 év alatt nagyon sokat adott és kapott ebben az iskolában. Most végre kiérdemelte a „Nagyságos 12. B” címet.

'93 őszén kezdődött pályafutásunk, amelyet Csilla néni, a gondoskodó anyuka szerepében 2 évig egyengetett. Akkoriban a fiúk és a lányok viszonyát antagonisztikus ellentét jellemezte. A tanulmányi sikerek voltak fontosak. Ma már egészen más problémák merülnek fel a fiú – lány kapcsolatokban is.

A 2. osztály után a Gábor bácsival töltött vicces évek következtek, melyek alatt sokszor letértünk a helyes útról, főleg a túrák során. Ezek után legtöbbször lábra se bírtunk állni, torkunk se mindig bírta a megpróbáltatást, amelyet az egész éjszakai dalkomponálások jelentettek. Nevelési programjának fő része volt, hogy közelebb vigyen minket mai modern világunkban a nomád népek életmódjához. Ezért az osztálytáborokat szigorúan az erdő közepén, az emberi civilizációtól távol szervezte.

Következő osztályfőnökünk Éva néni nagy hangsúlyt fektetett a fegyelmezésre, ennek eredményeképpen többek között megtanultuk hallani a csendet.

Jelenlegi osztályfőnökünket gyakorlótanárként ismertük meg. Ekkor Klebelsberg kultúrfőlnyét próbálta belénk nevelni. Most itt állunk az érettségi küszöbén, de Klebelsberg még mindig az újdonság erejével hat ránk. Mégsincs hiába minden próbálkozása, jó példa erre a szekszárdi osztálykirándulásunk, amióta Dr. Töttös Gábor mélyreható előadásának köszönhetően mindenki betéve tudja Szekszárd történelmét, és ismeri Babits házának minden zugát.

Osztályfőnökeink 8 éves kemény munkája ellenére sem sikerült még teljesen felnőnünk. A teremben focizunk, hógolyókat dobálunk a táblára, papírrepülőket hajigálunk, és eszünk órán. Minden hiányosságunk ellenére azonban 8 éves együttműködésünk alatt a társadalom nagy hasznára voltunk, hiszen osztályfőnökeinkre nagyon jó hatást gyakoroltunk.

Történetünk végéhez érve mind a 4 osztályfőnökünknek és tanárainknak köszönjük erőfeszítéseiket, hála nekik – Miska bácsit idézve: – a kislánykák nagylányokká cseperedtek, és a szívdöglesztő gyerekek sem kapirgálnak már a szemétdombon.

Illés Gábor (érettségire készülő diák)

Dr. Astrik L. Gabriel
University of Notre Dame
P.O. Box 578
Notre Dame, Indiana 46556
USA

Levél Gábrriel Asztriktól az Egyesület főtitkárának

A 93. születésnapjára készülõ egykori tanárunk a következõ válaszlevelet küldte Dr. Polcz Iván főtitkárunk üdvözlõ levelére.

„Kedves és Tudós Főtitkár Uram!

Öszinte szeretettel és köszöntéssel örülök, hogy Főtitkár uramtól január 8-i sorokat kaptam. Jómagam SOKAT TANULTAM AMERIKAI PEDAGÓGIÁBÓL, és abból, hogy hogyan kell az IFJÚSÁGOT kezelni. - GÖDÖLLŐ ebben is világhírű sorban állott.

Kedves levelét sokszor elolvastam és a VOLT PREMONTREI DIÁKOKAT köszöntve, maradok

Gábrriel Asztrik
szeretettel!”

Mi is szeretettel köszöntjük a március 20-án 93 éves Gábrriel Asztrikot!

*A Teleki Pál Egyesületnek és a Premontrei Öregdiákok Egyesületének
(2100 Gödöllő, Egyetem tér 16.) (2100 Gödöllő, Fácán sor 3.)*

PÁLYÁZATI FELHÍVÁSA

Teleki Pálra emlékezve halálának 60. évfordulóján pályázatot hirdetünk

„Becsületünk előbbre való jólétünknel”

címmel, általános és középiskolások részére két kategóriában. Teleki Pál élete és munkássága egy-egy fejezete részterületének megírását kérjük (pl. földrajzi, néprajzi, közigazgatási, társadalomszervezői, politikai, pedagógiai, cserkészneveléssel összefüggő tevékenysége). A pályázat keretén belül lehetőség adódik riport készítésére olyan emberekkel, akik ismerték Teleki Pált, és riportban elmondják személyes élményeiket, emlékeiket.

Kutatni lehet, és pályaművet írni arról, hogy a gödöllőiek tudatában hogyan él a Teleki Pál-kép.

A pályázat max. terjedelme általános iskolai kategóriában 10 oldal, a középiskolai kategóriában 15 oldal. Ez a tartalomjegyzék, az irodalomjegyzék, valamint az illusztrációk nélkül értendő. Gondot kell fordítani a formai követelmények betartására.

A pályamunkák jutalmazása: (együttesen könyv- és pénzjutalom)

Mindkét kategóriában:

1-1 I. díj	10 000 Ft értékben
1-1 II. díj	8 000 Ft értékben
1-1 III. díj	5 000 Ft értékben

Beküldési határidő: 2001. május 20.

Eredményhirdetés: a 2001. június 2-i, Szent Norbert-ünnepségen lesz.

A pályaműveket jeligésen kérjük beküldeni, vagy behozni a Teleki Pál Egyesület címére. A pályamű mellé lezárt borítékban kell elhelyezni a pályázó nevét, címét, iskoláját, osztályát. A borítékra is rá kell írni a jeligét.

A pályázatokkal kapcsolatban telefon-megkeresésre szívesen ad tanácsot Lencsés Barna gimnáziumi tanár, kérésre irodalomjegyzéket küld, és forrásmunkát ajánl. Telefon (munkaidőben): 28/432-406.

Gödöllő, 2001. március 25.

A pályamunkák jutalmazását általános iskolások számára a gödöllői Teleki Pál Egyesület, középiskolások számára a Gödöllői Premontrei Gimnáziumot és Tanulóit Segítő Közhasznú Alapítvány vállalta.

Jubiláló évfolyamok egyesületi tagjai (címmel és telefonszámmal)**1931. évfolyam**

Fabinyi József	1016 Bp. Tigris u. 14.	375-5588
Gyorgyevics Sándor	1113 Bp. Ulászló u. 54.	385-3093
Mándy Lajos dr.	D-81245 München, Kaspar Kerll Str.41. Németország	49/89-835274
Roller Kálmán dr.	1055 Bloor St.E. Mississauga Ont. L4Y 2N5 Kanada	1/905-2707550
Szentkúti Ferenc dr.	6762 Sándorfalva, Nyírfu u. 4.	
Windisch-Graetz Vince	A-1030 Wien, Ziehrerplatz 4/22. Ausztria	

1936. évfolyam

Bajor István	1012 Bp. Lógodi u. 14.	375-6441
Bárany Kornél dr.	07840 Santa Eulalia-Ibiza, Spanyolország	34/971/31558
Haydu Zoltán	95001 Aptos/Cal., P.O.Box 1420. USA	1-408/688-8532
Ivankievitz Dénesné dr. (Moór Katalin)	3530 Miskolc, Szemere B. u. 3. I. 1.	
Luttor Károly dr.	Scarborough/ Ont. M1W 2P1 Kanada, 65. Huntingdale Blvd. Apt. 1606	
Porzsolt Gábor dr.	D-8400 Regensburg, In der Oberrn Au 16. Németország	49/941-76888
Rieder Gyula	8800 Nagykanizsa, Munkás u. 16. I. 3.	
Szentpéteri Géza dr.	1165 Bp. Táncsics u. 5.	407-2571
Tschoegl Miklós dr.	Pasadena, CA. 91105. USA, 566 West California Blvd.	
Viláni Martinka	1200 Lisboa, Rua de Sao Joao 146. Portugália	

1941. évfolyam

Goy András	1066 Bp. Mozsár u. 12. III. 1.	331-4027
Kovács Sándor	2119 Pécel, Bajcsy Zs. U. 23.	
Kovács-Sebestyén Miklós	2464 Gyuró, Petőfi u. 40.	
Marton Kálmán	1148 Bp. Bolgárkertész u. 13/f.III. 12.	220-7325
Nyilas Endre dr.	2700 Cegléd, Kazinczy u. 18.	06/53-310702
Szajbel István dr.	6000 Kecskemét, Rávány tér 10/A. I. 4.	06/76-320786
Uray János	6575 Kingsdale Blvd, Parma Heights/Ohio 44130, USA	
Zalaváry Lajos	1025 Bp. Alsó Zöldmáli u. 19.	325-9518
Waldott Jánosné	D-81927 München, Denninger Str. 204. Németország	

1946. évfolyam

Bíró-Sebestyén Krisztina dr.	1016 Bp. Lisznyai u. 29/a.	375-6570
Csighy Tibor dr.	2100 Gödöllő, Fácán sor 36.	
Dobák Lajos	1087 Bp. Kerepesi út 1.	334-4623
Egán Ede	1078 Bp. Hernád u. 15. II. 2.	342-4697
Füzessy Tibor dr.	1028 Bp. Körözsa u. 7.	
Garaczi Imre dr.	8230 Balatonfüred, Beloianisz u. 24.	
Gevicsér Pál dr.	2016 Leányfalu, Sasülés u. 27.	
Götze Árpád dr.	1121 Bp. Normafa út 9/b.	395-8194
Hoyos Béla	DK-8783 Hornsylvd, Bakkevej 3. Dánia	45/75-688155
Koháry István	1114 Bp. Károli Gáspár tér 2.	381-3668
Körmendy László dr.	1116 Bp. Kondorosi út 11.	208-2230
Márffy László	7532 Hencse.	
Pécsi Jánosné (Kovács Veronika)	1145 Bp. Amerikai út 80.	363-6728
Praznovszky Márta dr.	2100 Gödöllő, Fenyves köz 5.	06/28-421273
Ruby Frigyes	1093 Bp. Pipa u. 6. II. 6.	217-0965
Tihon István	2117 Isaszeg, Petőfi u. 32.	
Tóth Gyula	1015 Bp. Ostrom u. 1.	201-6664
Varga Vendel	1192 Bp. Kábel u. 12.	357-2194
Waldott László	1026 Bp. Fillér u. 53.	

1951. évfolyam

Ág Árpád dr. (Liebmann)	1111 Bp. Bercsényi u. 5.	365-0324
Ajtony Gábor	4100 Miercurea-Ciuc, Str. Dózsa No. 26. Románia	
Balázs Gusztáv	2191 Bag, Malom út 14.	
Czibulka Gyula	2000 Szentendre, Szabadságforrás út 4.	
Etey Emilia dr.	1024 Bp. Rómer Flóris u.36.I. 1.	316-4388
Flettner Gyula	2000 Szentendre, Dunakorzó 14-15.	06/26-312271
Gábor Gyula	1025 Bp. Eszter u. 27.	326-7362
Gáspár Lajos	2100 Gödöllő, Mátyás kir. út 1.	
Jelinek Tamás	1136 Bp. Hollán E. u. 46.	320-0664
Körösfői László	2100 Gödöllő, Kiss J. út 7.	
Krisár Miklós	1051 Budapest, Nádor u. 5. III/5.	337-4697
Nanasi, Charlotte (Farkas Sári)	45 Festival Drive, Willowdale/Ont. M2R 3T9 Kanada	
Petrás Győző dr.	1118 Bp. Köbölkút u. 10.	385-0279
Pfaff László dr.	2100 Gödöllő, Paál László köz 1. I. 1.	
Reményi Pál	2100 Gödöllő, Kottán S. út 20.	
Schrimpf Frigyes	1151 Bp. Vácegres u. 17. II. 11.	307-6379
Stollmayer Ákosné (Boncz Emilia)	1037 Bp. Erdőalja u. 127.	250-3166
Várady-Brenner Andrásné (Kutassy Ildikó)	1221 Bp. Bimbó u. 7.	226-4852

Jubiláló évfolyamok élő tagjairól szóló beszámolók

Szerettük volna minden évfolyamtól a címben jelzett rövid beszámolót megkapni, de ez a tervezett találkozók előtt csak részben sikerült. A hiányzó beszámolókat a II. félévi körlevelünkben fogjuk pótolni!

1931-ben érettségizett évfolyam

Az osztálytársak korára való tekintettel az évfolyam nem tervez jubileumi (70 éves) találkozót. Kérjük, hogy írjátok meg röviden eddigi és jelenlegi életetek, helyzetetek (tevékenység, egészség, család stb.)!

1936-ban érettségizett évfolyam

Bajor Istvántól kaptuk a következő rövid összefoglalót. Ő maga járóképtelen, és meszesedés miatt a látása is rossz. Szentpéteri Géza – bár szívpanaszai vannak – részt fog venni a Szent Norbert ünnepen Gödöllőn. Moór Katalin évek óta nem jelentkezett. Feltételezhető, hogy korábbi meszesedése fokozódott, és ezért nem tud hírt adni magáról. Rieder Gyula üzleti és idegpanaszokkal kinlódik. Tschoegl Miklós Kaliforniában él, a Pasadenai Műszaki Egyetem nyugalmazott professzora, szakmailag aktív, könyvet ír és előadásokat tart. Haydu Zoltán is Kaliforniában, San Francisco környékén él. 1999 decemberében agyvérzést kapott, azóta sokat javult az állapota. Szeretne még haza látogatni, de ez – jelenlegi állapotát figyelembe véve – nem valószínű. Luttor Károly Kanadában él. Többször volt itthon, de most már nem akar haza jönni. Bárány Kornél Ibiza szigetén él. 2000 őszén volt itthon, akkor kapta a Gyémánt Diplomáját. Idén nem jön haza, bár egészséges. Porzolt Gábor Regensburgban él, nyugalmazott orvos. Művese kezelésre jár, de egészsége romlik. Viláni Martinka Lisszabonban él.

1941-ben érettségizett évfolyam

Marton Kálmántól kaptuk a következő összefoglalót. Ő maga nyd. erdőgazdasági felügyelő. Nehezen mozog, de aktívan részt vesz az egyesületi munkában. Goy András egyedül él, nincs kapcsolata az évfolyammal. Kovács Sándor ny. MÁV tisztviselő, Pécelen él. Kovács-Sebestyén Miklós ny. mezőgazdasági mérnök, felesége betegsége miatt nem vesz részt az egyesületi életben. Nyilas Endre ny. belgyógyász, körzeti orvos. Mozgásképtelen, de fia évente elhozza Ceglédre a Szent Norbert ünnepre. Szájbél István ny. törvényszéki bíró. Szemlélőként szívvel-lélekkel részt vesz az Egyesület életében. Uray János az USA-ban él, biztosítási tisztviselő volt. Most is tevékenykedik: részt vesz Carter volt elnök hazai házépítő mozgalmában, Beregsurány díszpolgára, átlag két évente hazajön, és nagy lelkesedéssel találkozik Szent Norbert ünnepén a társakkal. Zalaváry Lajos Ybl-díjas építésmérnök. Az Egyesület lelkes tagja, jelentős munkát végzett az új gimnázium tetőterének tervezésében. Waldbott Jánosné egykori osztálytársunk özvegye, Münchenben él. A következő osztálytársak nem tagjai az Egyesületnek. Berlinger György ny. mérnök, Budapesten él. Szellemileg friss, minden érdekli, nagyon nehezen mozog. Boglár László ny. mérnök, Brazíliában él, félig vak, írni alig tud, Buda ostrománál súlyosan megsérült. Páll Endre ny. erdőmérnök, erdészeti-vadászati szakíró, Kaposváron él. Szabó László Dániában él.

1946-ban és 1951-ben érettségizett évfolyam

A hiányzó beszámolókat – nyári találkozójuk után – készítik, II. félévi körlevelünkben fogjuk pótolni.

Premontrei hírek határainkon túlról, Kassáról

A múlt évi kassai találkozón felszentelt új gimnáziumi zászló immár a harmadik, és reményeink szerint egyszer újra a kassai premontrei gimnázium erekléje lesz. A XIX. század végén készült el iskolánk első zászlaja. Ez alá gyűlt össze a diákság 1918-ig. A gimnázium akkori igazgatója, dr. Szabó Adorján mentette meg a zászlót, míg a gödöllői premontrei gimnázium Kassáról oda rendelt igazgatója, dr. Stuhlmann Patrik magával nem vitte 1924-ben.

1938. november 10-én 50 gödöllői diák hozta vissza a foszladozó selyemzászlót, és amikor a premontrei gimnázium újra megnyitotta kapuit, új zászlót kapott a Budapesti Szent István Bajtársi Egyesülettől, melyet dr. Szabó Adorján vett át. Ezt a második zászlót dr. Gerinczy Pál 1942. november 11-én avatta fel: „Pressa resurgo” felirattal.

A háború viharában az iskola és a zászló is oda-veszett. Öregdiák társulatunk a tizedik találkozóra készülve elhatározta, hogy új zászlót készít. Öregdiák feleségek, barátok áldozatos munkája nyomán elkészült a zászló, egyik

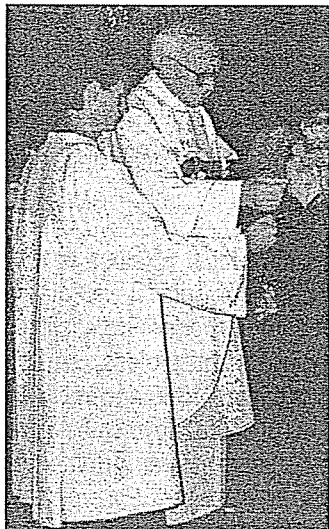

oldalát a volt iskola jelvénye és „Virtute vinces” felirat, másik oldalát a Szűzanya képe és „Pressa resurgo” jelmondat díszíti. A két oldalon az iskola alapításának évszáma: 1811, illetve a millennium dátumai: 1000 és 2000 láthatók.

Az új évezred első találkozóját 2001. június 8-9-10-én rendezzük. 8-án osztálytalálkozók, 9-én reggel kirándulás Debrődre: az 1948/49-es szabadságharc premontrei kanonokja, valamint egy volt iskolatárs sírjának koszorúzása, utána Jászón ebéd, majd visszatérés Kassára, a délutáni ünnepi összejövetelre, iskolánk alapításának 190 éves évfordulóján. Utána közös vacsora. 10-én ünnepi szentmisével zárul a találkozó, melynek programjaira mindenkit szeretettel várunk

Mussák István és Czima György

Premontrei hírek határainkon túlról

Premontrei tanár gyémántmiséje Rozsnyón

2000. július 2-án a rozsnyói Nagytemplomban celebrálta gyémánt miséjét Dr. Borovi József professzor atya, aki 1944-ig a rozsnyói premontrei gimnázium hittanára és a papnevelő szeminárium nevelő tanára is volt.

Ugyanannál az oltárnál ünnepelte a jubileumi szentmisét, ahol 60 évvel korábban pappá szentelték. A mise pontifikálását a jelenlegi rozsnyói püspök vállalta, és a nagytemplomot zsúfolásig megtöltötte a város magyar ajkú, ájtatosan emlékező hívő serege. A misét magyar nyelven tartották.

Természetesen mi, régi diákjai is – akik az anyaországban élünk, vagy akik a Felvidéken élték le életüket – részt vettünk az utolsó élő paptanárunk ünnepi eseményén. Borovi tanár urat Rozsnyó város jelenlegi polgármestere is szeretettel köszöntött.

Borovi atya – túl a 80. évén – jelenleg is rendkívül aktív, teljes szellemi frissességben egymás után jelenteti meg óriási adattömeget feldolgozó könyveit a külföldre szakadt magyar katolikus papok és tanárok életéről és tevékenységéről, kinti áldozatos apostoli munkájáról, magyarságot megőrző szervező készségéről. Ezek a könyvek felölelik az Észak- és Dél-Amerikában élő és élt atyáktól kezdve, az egyéb kontinenseken munkálkodó magyar papokon keresztül, szinte valamennyi európai országban működő papjainkig valamennyit. Így Borovi atya pótolhatatlan forrásmunkát szolgáltatott minden egyháztörténeti kutatónak itthon és határainkon túl is.

Mindnyájan kívánunk neki még hosszú tartalmas, Istentől áldott éveket és további hasonló sikereket!

Dr. Simon József rozsnyói öregdiák

A Nagyváradi Premontrei Öregdiákok Egyesületének beszámolója

2000 szeptemberében Szentjóbbon részt vett az Egyesület küldöttsége a Szent István szobor avatásán. Szeptember 15-én, a premontrei templom búcsúnapján ünnepi szentmisén vettünk részt. Október 6-án megkoszorúztuk a Nagy Sándor József vértanú tábornok nagyváradi szülőházán elhelyezett emléktáblát.

Október végén „Nagyvárad tudós püspökei” címmel rendezett emlékülésen sok öregdiáktárs vett részt. Az ülés Pázmány Péter és Bunyitai Vincze életével és munkásságával foglalkozott. Ugyancsak a hónap végén volt a Dutka Ákos vers- és prózamondó találkozó, melynek zsűrijében az Egyesület tagjai is részt vettek, és könyvjutalmakat adtak át.

November elején a Magyar Tudomány Napján a helyi civil szervezetek rendezésében szakelőadások hangzottak el, melyeken az Egyesület képviselői is jelen voltak. December 26-án, a Váradhegyfoki Prépostság védőszentjének, Szent István vértanúnak az ünnepén Dr. Horváth L. Ödön csornai apát celebrálta a szentmisét, utána a Klubhelyiségben kötetlen beszélgetésen vettek részt a meghívott vendégek.

2001. január 22-én a Magyar Kultúra Napja ünnepélyt a Nagyváradi Múzeum dísztermében tartották, melyen berettyóújfalui előadók, debreceni és gödöllői vendégek is részt vettek. Februárban farsangi találkozó volt, amely az elmúlt félévi két, korábbi öregdiák-találkozóhoz hasonlóan nagyon jól sikerült.

Az Egyesület tagjai készülnek a májusi Varadinum ünneppsorozatra és a gödöllői Szent Norbert ünnepi találkozóra! Baráti üdvözlettel

Pásztai Ottó elnök és Kasza Árpád titkár

(A Nagyváradi Premontrei Öregdiákok Egyesületének címe: 3700 Oradea, str. A. Muresan nr. 3.)

Felhívás a nagyváradi diákokhoz

A gödöllői Teleki Pál Egyesület és a gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesületének Teleki Pál-pályázatán a Nagyváradi Premontrei Öregdiákok Egyesülete által patronált nagyváradi diákok is részt vehetnek, könyvjutalmazás reményében!

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK HÍREI

A tagsági névsor 22. sz. kiegészítése és változások
2000. október 15-étől 2001. március 31-ig (lapzártáig).

• Elhunytak:

Röck Géza (1932. évf, megh. 2000.12, Szada), Szedmák István (1933. évf, megh. 2001.02.08, Hatvan), Köles Mihály (1934. évf, megh. 2000.11, Gödöllő), Szarka László (1936. évf, megh. 2000.12, Rákoskeresztúr), Varga Gyula (1937. évf, megh. 2000.10, Los Angeles, nem tag), Boglár Magdolna (1940. évf, megh. 2001.01, Sao Paulo, Brazília), Dallos Győző (1941. évf, megh. 2001.03.17, Szentlőrinc-káta), Bodon Ottó (1942. évf, megh. 2000.11, Budapest), Bakonyi Aladár (1952. évf, megh. 2000.09, Rákoskeresztúr), Robert Maulini (francia tanár, megh. 2000.05, Franciaország).

• Új belépők:

Mező Péter (1932. évfolyamban pártoló tag), Boglár László (1941. évf.), Takács Ottó (1943. évf.)

• Változások bejelentése:

A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését (Egyesülettel és évfolyamfelelőssel). A diáktárs elhunytáról kérünk értesítést a hozzátartozóktól, hogy a temetésen búcsút vehessünk.

• Kérés:

Egyesületünk több új feladat megoldását tervezi a közeljövőben, amihez anyagi támogatást kérünk. Az Emlékkönyv folytatása hamarosan nyomdába kerül; tervezzük a régi gimnáziumi Alapító Emléktábla újbóli elkészíttetését, valamint hősi és egyéb háborús halottaink neveinek megörökítését! Kérjük azokat, akiknek módjában áll, tegyenek az Egyesület részére külön megajánlást e célokra! Nagyon köszönjük!

• Tagdíj és befizetések:

A 2001. évi tagdíj 500 Ft. Akinek ez az összeg is sok, jelezze Egyesületünkkel, hogy tagdíjmentesként kezelhessük. Néhány tagtársunk - bizonyára elfelejtve - évek óta nem fizetett tagdíjat. A hátralékot is kérjük az egyesületi csekken (ne az alapítványi csekken) befizetni! Belföldi befizetés az Egyesület részére a Gödöllői OTP-nél kezelt **11742049-20260804** számlaszámra bármelyik OTP-pénztáránál. A befizetés így előnyösebb, mint a postahivatalokon keresztül, mert a Posta az Egyesület felé kezelési díjat számol fel, az OTP átutalás kezelési díjtól mentes! OTP-nél kezelt számlaszámos egyesületi csekk lapot mellékelünk! Külföldről valuta-átutalás az Egyesület nevére: kérjük külföldi öregdiák társainkat, hogy valutát MONEY ORDER INTERNATIONAL módon utalják át, vagy hazalátogatóval küldjék el, mivel a csekkbeváltás magas kezelési költség levonásával jár.

- **Belföldi befizetési utalványokat** (egyesületi, alapítványi célokra) az Egyesület küld az igénylőknek, hasonlóan jelentkezési lapot is. Az Alapítvány az alapítványi befizetésekről az év végén igazolást küld, mely összegek - az érvényes törvény szerint - leírhatók a személyi jövedelemadó alapból.

- **Tagtoborzás:** Aki tud olyan diáktársunkról, aki még nem tagja az Egyesületnek, értesítse azokat öregdiák közösségünkről és munkánkról. Címüket küldjék el az Egyesület vezetőségének, jelentkezési lapot adunk!

- **Köszönet:** Köszönetet mondunk a "Neusiedler" Szolnoki Papír Rt-nek, hogy ifj. Kurucz Andor közbenjárására egy paletta papírányagot ajándékozott Egyesületünk részére, a kiadványok nyomtatásához.

- **2001. évi programok:** (G: Gödöllőn, B: Budapesten)

Érettségizők ballagása (G): május 12.

Közös kirándulás Veszprémbe: május 30.

Szent Norbert ünnep (G): június 2.

Szent Norbert ünnep Kassán: június 9.

Évzáró Te Deum (G): június 24.

Öregdiák-találkozó Váradon: augusztus 25.

Évnyitó Veni Sancte (G): augusztus

Elnökségi ülés (G): szeptember

Választmányi ülés (B): november

Emlékmise elhunytakért (B): november 17.

Címünk: Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete 2100 Gödöllő, Fácán sor 3.

Tel: 28/430-879

Ügyintézés Gödöllőn: az Egyesület címén

Budapesten: Dragsits Imre szervező titkár 1023 Bp, Árpád fejedelem u.46. Tel: 335-0017

Mayer László elnökségi tag 1085 Bp, Mária u. 56. Tel: 337-2550

Dr. Polcz Iván főtitkár 1126 Budapest, Fodor u.25. Tel: 395-4703

MEGHÍVÓ

Szent Norbert-ünnepi találkozóra 2001. június 2-án, szombaton Gödöllőre

A Gödöllői Perjelség és az Öregdiák Egyesület várja idén is az egykori tanárokat és diákokat, a mostani gimnazistákat, a hozzátartozókat és mindazokat, akiket összeköt a Premontrei Rend tisztelete, a Gimnázium és a Nevelőintézet szelleme, az iskolaévek alatt kifejlődött barátság és szeretet - Szent Norbert-ünnepi találkozóra. A HÉV (a jelenlegi menetrend szerint) Budapest Őrs vezér-térről 9.00-kor indul, a menetidő Gödöllő végállomásig 45 perc. A MÁV menetrend szerint a Keleti pu-ról 9.20-kor induló sebesvonat 9.51-kor ér ki.

Az ünnepi találkozó programja:

10.00-kor ünnepi szentmise Szent Norbert tiszteletére (megemlékezve a Rendről, egykori tanárokról és diáktársakról, az elhunytakról) a Fácán sor 3. alatti kápolna falai között. Kérjük a gépkocsival érkezőket, hogy a gimnáziumnál parkoljanak, a Fácán soron kevés a hely. A nehezen járóknak adjunk segítséget!

Utána, kb. 11.00-kor a kápolnában az öregdiákok kézben vihető zászlót adnak át ünnepség keretében a gimnazistáknak, az iskola számára.

11.15-12.30 között a jubiláló évfolyamok (1931, 1936, 1941, 1946, 1951) és a társegyesületek (Budafok, Kassa, Nagyvárad) jelen lévő képviselőinek, valamint az új öregdiákoknak a beszámolóit.

Utána, kb. 12.30-kor átmegyünk az új gimnáziumhoz és

12.45-kor koszorút helyezünk el az Emlékműnél.

13.00 - 14.30 óra közötti időben az egyetemi étkezdében közös ebéd. Ez alkalmat ad az évfolyamok tagjainak találkozására, beszélgetésre. Az étkezde asztalán táblákkal megjelöljük az évfolyamokat és az ebédre jelentkezetek neveit.

Az ebédet követően az érdeklődőknek bemutatjuk a gimnázium új épületét és az épülő tornacsarnokot.

14.30 órai kezdettel (a Választmány döntésétől függően) fakultatív programokat rendezünk a gimnázium új épületében, a régi gimnázium életéről és másokról (így pl. Klebelsberg Kunóról) készített filmek vetítésével.

A befizetésekre vonatkozó tájékoztató:

A gödöllői ebéd ára személyenként 900 Ft. Lehetőleg az OTP-ben feladott egyesületi csekken, a tagdíjjal együtt kérjük befizetni. A csekken kérjük feltüntetni, hogy az összegből mennyi jut tagdíjra, mennyi ebédre (személyek száma) és (ha van) a megajánlott rész. Lehet a helyszínen is fizetni, de a sorban állás elkerülésére a csekkes befizetést javasoljuk. A mellékelt jelentkezési lap visszaküldését **feltétlenül** kérjük (május 15-éig), az Egyesület gödöllői címére. Külföldiek az ebédet a helyszínen fizethetik. **Kérjük, hogy a várható létszám felmérése végett részvételi szándékukat telefonon vagy levélben feltétlenül közöljék május 15-éig.**

Hasonlóan jelezzék térítésmentes ebédigényüket azok a belföldiek is, akik számára az ebéd árának megfizetése nehézséget jelentene! Kérjük, hogy ilyen megjegyzéssel küldjék vissza a kitöltött jelentkezési lapot!

Kirándulás Veszprémbe

Május 30-án kirándulást szervezünk a veszprémi vár megtekintésére.

Indulás a Déli pu-ról 9 órakor induló szombathelyi gyorsvonattal. Találkozás a vonat első kocsijában.

Érkezés Veszprémbe 10.51-kor. Veszprémbe az Érseki Hittudományi Főiskola kis buszával közlekedünk.

A várban Dr. Varga István, a főiskola rektora lesz a vezetőnk. Minden érdekes látnivalót betervez nekünk.

Ebédet kb. 500 Ft-ért a főiskolán kapunk. A többi költség a múzeumok belépőjegyeinek mindenkori ára.

Visszaútazás a Veszprémből 16.05-kor induló gyorsal, érkezés a Déli pu-ra 17.53-kor.

Jelentkezés május 20-ig! Kérjük, hogy a részvételi szándék mellett közöljék az ebédigényt is: Flettner Gyula 06-26-312-271 szentendrei telefonszámán. E számon az ötödik csengetés után bekapcsoló üzenetrögzítő jelentkezik, amelyen a kért információ leadható. Ha valaki egyszerűbbnek találja, hogy levélben közölje a jelentkezést, akkor küldje el azt: 2000 Szentendre, Duna korzó 14-15 címre, Flettner Gyulának, de szólhat vagy írhat Mayer Lászlónak, illetve Polcz Ivánnak is. A kirándulást szervező Flettner Gyulához az információknak május 20-ig el kell jutniuk!